

men desuagtet kom til at stemme for dette Udvalgs Nedsættelse, saa var det fordi jeg imidlertid fik Grund til at antage, at den høitagtede Minister ikke opfattede dette Ændringsforslag saaledes, som jeg gjør. Jeg har, som allerede forklaret, opfattet det saaledes, at det ogsaa maatte omfatte Diger, der vare oprettede for at indvinde Land fra Havet, da saadanne Diger i Virkeligheden bestytte lavere liggende Torde, og et Gjemmembrud af saadanne Diger gjør det nødvendigt baade for Eieren selv og de bestyttede Torde, at der kan faas Materiale til dermed at udfylde og udbedre det flete Gjemmembrud saa snart som muligt. Den høitærede Minister finder ikke, at det kan komme ind under den Betragtning; men det forekommer mig dog, at man, ved at gjennemlæse § 19, maa finde, at det maa komme ind derunder en Gang, om ikke før, saa naar det inddæmmede Areal er skylbsat. Hvad jeg nu vilde, var, at denne Bestemmelse skulde kunne træde i Kraft, førend det inddæmmede Areal blev skylbsat, thi jeg anser det for at være af lige saa megen Interesse for Staten, at det sker tidligere, som det vil blive, naar den Tid kommer, at Arealet bliver skylbsat. Jeg maa derfor opfatte dette Ændringsforslag som et Hovedspørgsmaal, og dersom den høitærede Minister tror at kunne gaa ind paa, at der i § 19, hvor det hedder: „Med Hensyn til Diger, der ere eller agtes opførte for at indvinde Land fra Havet eller Fjordene, kunne de — det vil sige Lovens Bestemmelser — først fordres anvendte, efter at det indvundne Land er blevet skylbsat,“ flete en Forandring, saaledes at der blev gjort en Undtagelse med § 2, kunde jeg være fornøjet. Hvad angaar mit Forslag under Nr. 7, kan det kun glæde mig, at det dog fra de fleste Sider er anerkendt som Noget, der stemmer med Ret og Billighed. Jeg maa indrømme, at den ældre Bestemmelse, som den ærede Minister talte om, kjendte jeg virkelig ikke, men jeg maa ogsaa sige, at der er mange ældre Bestemmelser, som ganske vist ikke ere heldige, og naar vi kunne faae en ny Bestemmelse ind, som er mere heldig, tror jeg, vi bør gjøre det. Den ærede Minister kom til at sige, at det i Reglen kun varede eet eller to Aar, inden Brugeren kunde have fuld Fordeel af Anlægget, men det er en Kjendsgjerning, at ved saadanne Inddæmningsforetagender er det ikke altid Tilfældet, at de paa et eller to Aar give den Fordeel, man har ventet sig af dem, men der gaar ofte en Aarrække hen, inden det sker, og naar saa Brugeren strax skal betale det fulde Beløb af Afgiften uden at have en tilsvarende Fordeel, forekommer det mig ikke billigt. Man maa ogsaa huske paa, at det ikke er givet, at Brugeren vil komme til at høste disse Fordele; han vil maaske om 2—3 Aar komme til at fratænde ved Dødsfald eller paa anden Maade, og da har han givet en Bidrag, som han slet ikke faar Fordeel af. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Sindenburg) billi-

gebe Tanken i Forslaget, men fandt en Uklarhed, idet man ikke vidste, hvem der skulde paakalde Landvæsenkommissionens Kjendelse; men jeg synes, det ligger i selve Lovforslagets Paragraf, at da Eieren har Noget at forde hos Brugeren, maa han gjøre denne Forbring gjældende, og kan der ikke ske mindelig Overenskomst, maa han gjøre den gjældende gennem en Landvæsenkommission. Jeg er ikke i Stand til at gaa ind paa en saadan Forandring, som det ærede Medlem ønskede, idet det efter min Mening vilde være meget farligt, dersom man vilde sætte det saaledes, at det blev Brugeren, der for at gjøre sin Ret gjældende efter Ændringsforslaget skulde forlange Landvæsenkommissionens Kjendelse; thi det kan paa en Maade komme til at skræmme fra at gjøre sin Ret gjældende. Hvorvidt der kan ske en Forandring, saaledes at han kom til at deltage i Omkostningerne med Landvæsenkommissionen, skal jeg tage under nøie Overveielse; men jeg maa i alt Fald meget anmode om at vedtage dette Ændringsforslag. Hvad angaar de andre Ændringsforslag, indser jeg ikke, at de have saa væsentlig Betydning, at jeg just derfor skulde lade Loven gaa i Udvalg, men det, jeg tillægger den væsentligste Betydning, er, som jeg har nævnt, Forslaget under Nr. 4, og jeg kunde ønske at høre den ærede Ministers Stilling til det Spørgsmaal, om han kan gaa ind paa den Række, jeg har tilladt mig at udvilde; i modsat Fald ser jeg mig nødt til, naar Forhandlingen er sluttet, at gjentage Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg.

Frederiksen: Jeg erfarer, at i et Dieblit, da jeg var udenfor Salen, udtalte et æret Medlem (Ingerslev) sig om den Sammenligning, jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling, med den svenske Lovgivning, idet han navnlig gjentog, hvad der allerede den Gang blev udtalt af den ærede Minister, nemlig at man ikke kan slutte Noget fra den svenske Lovgivning til det Spørgsmaal, her var Tale om, idet hin handlede om Udgravning af Indsøer eller af Vand inde i Landet, medens her er Spørgsmaal om Indvinding af Land fra Havet, og fremdeles, at vi allerede skulde have noget Tilsvarende til den svenske Lovgivning i vore Love om Vandløb. Det er ikke Tilfældet. Det Karakteristiske ved de svenske Forhold er, at der er Spørgsmaal om at vinde meget store nye Arealer, f. Ex. ved Sænkning af Søer, og at i saadanne Forhold, hvor man her endog slet ikke kan tvinge Andre, der giver den svenske Lovgivning Folk, der indlade sig paa saadanne Foretagender, saa store Rettigheder, at de kunne expropriere alt det, som Andres Eiendomme vinde ved Forbedring. Det anførte jeg som Noget, der forekom mig i høi Grad eiendommeligt, og som, naar man vilde jevnsøre Forholdene, maatte paa dette Omraade overfor Havet føre langt videre, end Noget har tænkt paa. Der er her Titet,